

U C H W A Ł A Nr VII.150/96
Rady Gminy w Gronowie Elbląskim
z dnia 29. października. 1996r

w sprawie wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją RP ustawy o zmianie ustaw o podatku rolnym, o lasach, o podatkach i opłatach lokalnych oraz o ochronie przyrody

Na podstawie art. 22 i 23 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 roku o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. z 1991 roku Nr 109, poz. 470, z 1993 roku Nr 47, poz. 213, z 1994 roku Nr 122, poz. 593) postanawia się, co następuje:

§ 1.

Wystąpić do Trybunału Konstytucyjnego RP z wnioskiem o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją RP art. 3 pkt 3 i 14 ustawy z dnia 4 lipca 1996 roku o zmianie ustawy o podatku rolnym, o lasach, o podatkach i opłatach lokalnych oraz o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 91, poz. 409).

§ 2.

1. Powierzyć reprezentowanie Gminy Gronowo Elbląskie w tej sprawie Prezesowi Związku Miast Polskich, Wojciechowi Szczęsnemu Kaczmarskiemu (prezydentowi Poznania) i wskazanym przez niego pełnomocnikom prawnym.
2. Wystąpić do Prezesa Związku Miast Polskich o informowanie organów Gminy Gronowo Elbląskie o przebiegu postępowania.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Stanisław Sudol

UZASADNIENIE

1. W art. 3 p. 3) nowelizacji przyjęto stawki górne podatku od nieruchomości (art. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) zróżnicowane dla trzech "kategorii" gmin: poniżej 10.000 mieszkańców, od 10 do 50.000 mieszk. i powyżej 50.000 mieszkańców, przy czym stawka maksymalna jest ustalona na poziomie stawek przyjętych na rok 1996 w rozporządzeniu Rady Ministrów z 13 grudnia 1995 roku (Dz.U. Nr 147 z 18 grudnia 1995, poz. 715) i obowiązuje tylko dla gmin liczących powyżej 50.000 mieszkańców.

Oznacza to **dotatkowe obniżenie dochodów z tego tytułu dla gmin liczących poniżej 50.000 mieszkańców** (w roku 1997 o 10 - 15 % !).

"Skategoryzowanie" gmin pod względem maksymalnej stawki podatku od nieruchomości jest **całkowicie bezpodstawne** (ustanowione granice poszczególnych "kategorii" nie mają żadnego uzasadnienia), a ponadto **powoduje obniżenie dochodów zdecydowanej większości gmin z tego tytułu**. Rady gmin mają możliwość obniżenia stawek podatkowych i mogą z niej skorzystać. Niektóre - w ramach tej jedynej możliwości prowadzenia lokalnej polityki podatkowej - tę możliwość wykorzystują. Część z nich jednak tylko dla podmiotów ważnych z punktu widzenia strategii rozwoju gminy. Poważna część miast i gmin liczących poniżej 50.000 mieszkańców nie stosuje ulg. **Wprowadzenie niższych stawek mocą ustawy spowoduje nie tylko obniżenie dochodów wielu gmin, ale także - w poważnym stopniu - utratę możliwości prowadzenia przez nie aktywnej polityki lokalnej w tym zakresie**. Ustawowe wprowadzenie takiego rozwiązania jest - naszym zdaniem - **niezgodne z zawartą w art. 1 Ustawy Konstytucyjnej zasadą pewności prawa**. Jest to także **sprzeczne z art. 67 ust. 2** utrzymanych w mocy przepisów Konstytucji RP, **gwarantującym równe prawa obywatelom**. Ta "kategoryzacja" gmin, zarówno pod względem obciążeń podatkowych obywateli, jak i zróżnicowania potencjalnych źródeł dochodów społeczności lokalnych, nie jest zgodna z **zasadą równości wobec prawa**. Ponadto uszczuplenie dochodów części gmin w wyniku ich nieuzasadnionego zróżnicowania jest **niezgodne z art. 9 ratyfikowanej przez Polskę Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego (Lokalnego)** oraz przyjętymi w związku z jej postanowieniami przepisami innych ustaw, gwarantujących dochody gmin, w tym zwłaszcza ustrojowej ustawy o samorządzie terytorialnym.

W budżecie *opmmy* zmiana ta spowoduje w roku 1997 ubytek 51.000,00

2. W art. 3 nowelizacji przyjęto stawki wszystkich podatków i opłat lokalnych na poziomie obowiązującym w roku 1996. Tymczasem pkt. 14) nowelizacji (dot. art. 20 nowelizowanej ustawy) przyjęto w brzmieniu: "a) w ust. 1 wyrazy "od 1991 r." zastępuje się wyrazami "od 1997 r."; pełne brzmienie zmienionego ust. 1 w art. 20 będzie wówczas następujące: **"Górne granice stawek podatkowych, określone w art. (...), poczynając od 1997 r. ulegają corocznie podwyższeniu na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen (...)"**.